

[Else-Morete Ross.]

linjedeles på de forskellige foreslåede måder, hvad jo langt fra alle skoler har mulighed for endnu.

Måske vil nogen mene, at når forsøgene engang er gennemført, vil centret være overflødig. Efter min mening bør forsøg inden for undervisningen altid være i gang. Dertil vil man måske spørge, om ikke der skal være ro om skolen. Jo, om skolens struktur synes jeg der skal være ro. Jeg hører selv til dem, der hellere ville have haft en anden skolestruktur end den, vi har fået, men nu er den vedtaget, og så gælder det om, at det, der er vedtaget, får de bedste betingelser for at realisere sine mål. Derimod mener jeg ikke, der skal være ro om undervisningens indhold og metoder, for dér kan ro være det samme som stagnation. Nye pædagogiske metoder må stadig gennem forsøg have mulighed for at bevise deres eksistensberettigelse. Et samfund, hvis industri, håndværk, landbrug, handel og sociale institutioner stadig er i højeste udvikling, må give sine elever i skolerne et undervisningsindhold, der følger med i denne udvikling, og skolerne må have metoder og materialer, der muliggør, at undervisningens indhold formidles på den mest hensigtsmæssige måde.

På den amerikanske pædagog Deweys tid drøftede man ihærdigt, hvorvidt det var skolen, der skulle vise vej i samfundsudviklingen eller omvendt. Jeg tror, at i hvert fald den danske skole altid vil være noget bagefter den udvikling, der sker inden for forskellige områder i samfundet, og at det gælder om, at denne sakken efter ikke bliver for stor. For at undgå det må der bl. a. i den fagligt betonedede undervisning fra 8. til 10. klasse altid være mulighed for at tage nye arbejdsområder op og gennem forsøg finde frem til de bedste undervisningsmetoder inden for de nye områder. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes dette også.

Da vi kun har undervisningspligt til det fyldte 14. år, finder jeg det af den største betydning, at man i 8., 9. og 10. klasse tilbyder de børn, der ikke går i den bogligt betonedede del af skolen, en undervisning, der på indlysende måde kan appellere til dem og opmuntre dem til at blive i skolen. Jo mere disse klasser kan stå for eleverne som en meningsfyldt overgang og forberedelse

til det arbejde, de senere vil vælge, des større håb er der om, at de bliver i skolen. Det synes allerede at være ved at lykkes i udbredt grad med alle de frivillige 8. klasser. 9. og 10. klasser er også godt på vej.

Ifølge statistisk departement blev over 25.000 børn sidste skoleår udskrevet med undervisningspligtens ophør, altså som 14-årige. Forhåbentlig vil det tal dale år for år. Jo bedre man når frem til at gøre undervisningen i 8. til 10. klasse, desto større håb er der om, at de elever, der har gennemført en eller flere af disse klasser, vil være med til, at flere andre får lyst til at gøre det samme.

Hvis planerne om erhvervsbetonet arbejde i 8.-10. klasserne var udformet alene af folkeskolens lærere, kunne man befrygte, at de ikke havde tilstrækkelig realistisk jordforbindelse, men læseplanudvalget havde i disse spørgsmål snæver kontakt med de udvalg vedrørende skole og erhverv, som Arbejdsgiverforeningen og LO havde nedsat. Planerne om forsøgscentret har også været drøftet med disse organisationer og desuden med husmands- og landboforeningerne, og der er almindelig enighed om deres store betydning.

Da der i bemærkningerne er gjort så udførligt rede for planer og ideer, skal jeg ikke komme nærmere ind herpå. Jeg håber, at den højtærede ministers optimisme med hensyn til overholdelse af tidsfristerne ikke må blive gjort til skamme. Det ville jo være en stor fordel, hvis hvert af de 3 afsnit kunne være færdig til at gå i gang ved begyndelsen af hver sit nye skoleår.

Angående de 13 lærere, der skal ansættes, står der, at der skal ansættes 3 eller 4 til fag af særlig interesse for piger, herunder visse sociale fagområder. Der er nu drenge og mænd, der uddannes til sygeplejersker, sygehjælpere, socialrådgivere, børnehave- og fritidslærere og flere andre fag, som traditionelt er blevet betragtet som kvindefag. Det synes jeg er en udmærket udvikling, ligesom jeg finder det udmærket, at kvinder kommer ind i de traditionelle mandfag. Når man taler om fagene i et moderne forsøgscenter, synes jeg ikke, man skulle blive hængende i gammel-dags kønsbetonedede fagfordelinger, og det gør man jo, når man uden særligt at specificere det blot taler om fag af særlig interesse